

къ погрѣшкѣ туй дебелячество, което промуши сърдцето на клѣткѣ Петканѣ? отъ тазь сутринѣ вѣй иѣ направихте злочеста, и вѣрвамъ че тя не ѹяла залѣкъ хлѣбъ. Господарскытѣ думы правѣть да бѣдѣть слугытѣ весели, или душевно отчаяни, и за туй господаркытѣ трѣба да ся пазѣть добрѣ, та никогда да не изустватъ горчивы и прѣзителны думы къмъ тѣхъ; защото тѣхнитѣ думы сѫ остра сабя, която прѣрѣзва сърдцето на оногози, комуто ся говорѣть, а най-повече ако бы былъ той ѹедно лице, което има наклонность къмъ нась. Прибѣрзайте, сестро, да повѣрнете радостътѣ на тази горкѣ момѣ като иѣ удовлетворите за вашкѣ погрѣшкѣ. — Сестро, отговори кокона Калиопи, много съмъ ви одѣлжена за забѣлѣжваніето, което ми казвате да извѣршѣ; туй є праведно и ви ся обѣщавамъ, че щѣ ся отъ сега натамъ пазѣ що щѣ кажѣ. Но какъ да удовлетворѣ прѣминалото? Несѣмнѣнно, вѣй не быхте одобрили да потраждѣ извиненіе на тази момѣ, която є по-долна отъ другытѣ ми слугини. — А защо? ще ся боите ли да ѵ поискате извиненіе, защото сте иѣ уврѣдили по непрѣятнѣ случаѣ? ѵ отговори по-младѣтѣ сестрѣ. Вѣрвайте мя, сестро, че ѹедна отъ вашъ рѣдѣ кокона ся унизава и става тогава прѣзителна, когато прави погрѣшки, а доходи на свое мѣсто и пакъ ся почита когато дѣрзне да гы удовлетвори. Вѣй напраздно казахте, че тази мома є много по-долна отъ васъ: дѣйствителната разлика между васъ и неї є само ако быхте была вѣй по-благодѣтелна отъ неї. Ето що мя учи мойтѣ умъ, драга сестро, и ето що бы ви открылъ и вашѣтъ разумъ, ако быхте обычали да мя послушате. „Дѣйствително кокона Калиопи почувствува истинкѣ на туй, ѩо ѵ казваше сестра ѵ. Вѣ